

Nem, nem a boldogság parancsa. S nem azzal az egyszerűséggel, amely gyakran hangzik el vádként az elkötelezettség fogalma ellen. Hisz megjárta a magány poklait is. Megfordult homokos, szomorú, vizes síkokon, és merengve biccentett, nem remélt. Am annál dacosabb volt a fejfölvetése a végső, nagy felismerés perceiben:

„igazán
csak itt mosolyoghatsz, itt sírhatsz,
magaddal is csak itt bírhatasz,
óh lélek! Ez a hazám.”

Ez a kötöttségeit vállaló József Attila. Saját szavaival: a nem kozmopolita.

